

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: N. Corcea
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 3ra-1038/17

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Șișianu Vitalie împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea restabilirii într-o funcție echivalentă în grad și salariu cu funcția deținută anterior, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 19 februarie 2016

c o n s t a t ă

La 20 iulie 2015, Șișianu Vitalie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, obligarea restabilirii într-o funcție echivalentă în grad și salariu cu funcția deținută anterior, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în diferite funcții în perioada 26 august 1991 - 22 iunie 2015.

Menționează că din anul 2007 a activat în diferite funcții în cadrul Serviciului securitate internă al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Relatează că, prin ordinul nr. 158 EF din 06 martie 2013 a fost numit în funcția de șef al Secției "S" a Direcției protecție internă a Serviciului Securitate Internă și Combatere a Corupției (cu statut de departament).

Astfel, susține că pe întreg parcursul activității sale în această funcție și-a îndeplinit conștient obligațiile de serviciu legate de asigurarea securității instituționale a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La 14 februarie 2014 a fost informat de către angajator referitor la reducerea funcției de șef al Secției "S" a Direcției protecție internă a Serviciului Securitate Internă și Combatere a Corupției (cu statut de departament), în legătură cu reorganizarea statelor de personal ale Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Indică că, reorganizarea serviciului consta doar în redenumirea acesteia, statele de personal și atribuțiile funcționale rămânând aceleași, funcțiile de conducători în cadrul structurii fiind chiar majorate.

Specifică că succesoarea funcției ce o deținea a devenit funcția de șef al Secției nr. 3 a Direcției securitate internă a Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, care i-a fost propusă inițial și care a acceptat-o prin raport.

Ulterior, la expirarea termenului legal de preavizare, în lipsa unor eventuale pretenții din partea conducătorilor, de către șeful al SPIA, a fost informat că angajatorul, refuză numirea sa în noua funcție, fiindu-i propusă funcția de ofițer principal de investigații. Referitor la cele comunicate i s-a explicat că, deoarece, locuiește în municipiul Bender, a fi posibil factor de risc, ceea ce anterior nu i-a fost invocat nici-o dată.

Or, în perioada anilor 2010-2014 a fost responsabil, în limita atribuțiilor de serviciu, de activitatea subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din municipiul Bender și chiar a participat la diverse documentări în zona de securitate. Consideră astfel, că cele invocate sunt lipsite de logică, deoarece în cazul existenței unui posibil risc, activitatea sa ulterioară în calitate de ofițer principal de investigații nu l-ar fi înlăturat.

În consecință, fără a se ține cont de faptul că, la acel moment avea o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă, comparativ cu majoritatea colegilor, nu a fost numit în funcția de șef al Secției nr. 3 a Direcției securitate internă a Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, aceasta fiind suplinită de o persoană ce anterior

nu a mai activat în Serviciul vizat, cu o vechime în muncă mai mică în organele MAI, cu un grad militar mai mic, respectiv neîntrunind nici unul din temeiurile preferențiale indicate în art. 183 al Codului Muncii.

În acest sens la 03 martie 2015, s-a adresat Ministrului Afacerilor Interne cu un raport pentru verificarea și elucidarea celor menționate mai sus, însă prin răspunsul nr. 10/ș-477/15 din 14 aprilie 2015, i s-a comunicat că cele invocate de el nu sunt argumentate și nici judicioase.

La 09 aprilie 2015, aflându-se în concediu ordinar, a fost invitat în cadrul Direcției Generale Resurse Umane a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, unde i s-au propus următoarele funcții: Ofițer superior de investigații al Secției nr. 2 a Direcției protecția informațiilor a Serviciului protecție internă și anticorupție (cu statut de departament) al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ofițer superior de investigații al Secției nr. 2 a Direcției securitate internă a Serviciului protecție internă și anticorupție (cu statut de departament) al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspector superior al Centrului monitorizare a situației operative (la nivel de secție) al Direcției dirijare operațională a Serviciului dirijare operațională și inspectare (cu statut de direcție generală) al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspector superior al Secției planificare, coordonare și evaluare a misiunii a Direcției dirijare operațională a Serviciului dirijare operațională și inspectare (cu statut de direcție generală) al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ofițer superior de investigații al Secției intervenții operaționale a Direcției inspectare a Serviciului dirijare operațională și inspectare (cu statut de direcție generală) al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Cu funcțiile propuse nu a fost de acord din motiv că funcțiile respective erau mai mici în rang față de cea deținută anterior și cu un salariu mai mic, ceea ce ar echivala cu o sancțiune de retrogradare în grad și care ar fi ilegală deoarece pe parcursul activității nu a avut care-va încălcări.

Relatează că, la data de 09 aprilie 2015, când a fost invitat în cadrul Direcției Generale Resurse Umane a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova unde i s-au propus funcțiile polițienești vacante, funcția de șef al Secției nr. 3 a Direcției securitate internă a Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (succesoarea funcției de șef al Secției „S” a Direcției protecție internă a Serviciului Securitate Internă și Combatere a Corupției (cu statut de departament)), deținută pînă la reorganizare era, la acel moment vacantă în legătură cu faptul că persoana care deținea această funcție a fost transferată în altă subdiviziune.

Consideră că propunerea funcțiilor polițienești vacante indicate în procesul-verbal din 09 aprilie 2015, fără a fi inclusă funcția de șef al Secției nr.

3 a Direcției securitate internă a Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost una formală.

Consideră că Ministrul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a emis ordinul nr. 147 ef. din 22 iunie 2015 în mod ilegal, deoarece acesta contravine atât legislației muncii, Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Mai indică că, în rezultatul emiterii ordinului respectiv i s-a acutizat starea sănătății, fiind nevoit să se afle la diferite tratamente atât staționar cât și ambulatoriu.

Comunică reclamantul că a avut de suferit și reputația sa profesională prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral.

Cere Șișianu Vitalie anularea ordinului nr. 147 ef. din 22 iunie 2015 prin care a fost dispusă încetarea serviciului în poliție și a contractului individual de muncă ca fiind neîntemeiat, obligarea restabilirii într-o funcție echivalentă în grad și salariu cu funcția deținută anterior, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

Ulterior, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a concretizat pretenția privind încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul său a prejudiciului moral în mărimea valorii salariului cu toate suplimentele pentru funcția stabilită pe o perioadă de 12 luni în mărime de 110 574,24 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2500 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2016, acțiunea lui Șișianu Vitalie a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 a fost respins apelul declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian și menținută hotărârea Judecătorei Centru municipiul Chișinău din 19 februarie 2016.

La 28 iulie 2017, Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, pronunțând o hotărâre ilegală și neîntemeiată.

Astfel, indică recurentul că consideră hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 19 februarie 2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 ilegale și neîntemeiate, deoarece contravin legislației muncii și Legii cu

privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Or, în conformitate cu art. 183 Codul muncii alin. (1), (2) lit. a), b), c), g) și alin. (3), în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

În cazul unei egale calificări și productivități a muncii, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru au: salariații cu obligații familiale, care întrețin două sau mai multe persoane și/sau o persoană cu dizabilități; salariații în a căror familie nu sînt alte persoane cu venit de sine stătător; salariații care au o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă; participanții la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova.

În cazul cînd unele persoane indicate la alin.(2) corespund cîtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

Deci, consideră reclamantul că ordinul nr. 147 ef. din 22 iunie 2015 prin care a fost dispusă încetarea serviciului în poliție și a contractului individual de muncă este ilegal, fiind emis cu încălcarea art. 88 alin. (1) lit. c), d) e) și h) din Codul Muncii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, a fost expediată în adresa participanților la proces, la 29 martie 2017, potrivit scrisorii de însoțire nr. 3849 (f.d. 249), însă dovada că aceasta a fost recepționată de către recurent și la ce dată lipsește.

Reprezentantul recurentului avocatul Istrati Adrian a primit decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, la 31 mai 2017 (f.d. 249).

În circumstanțele relevate, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 iulie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, în termen.

La 18 august 2017, în adresa intimatului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian în cererea de recurs și pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Șișianu Vitalie, prin intermediul avocatului Istrati Adrian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat